

inga särskildta försigtighetsmått vidtogos, emedan det, som sedermera inträffade, ej förutsågs. Må nu härmed vara hur som helst, så blir det dock föga sannolikt, att ifrågavarande parasitflugor skola kunna komma att utöfva något märkbart inflytande på ollonborrharnes förökning, alldenstund flugorna ej torde kunna komma i beröring med deras larver på annat sätt, än genom en tillfällighet.

S. L.

Godt väderkorn hos insekter. Såsom ett bevis på luktsinnets skärpa hos mistbaggar (*Aphodius*) anför en Mr MEECH, att då han en mild och lugn dag till häst befann sig i midten af en mosse af flera engelska mils utsträckning, kommo sådane skalbaggar flygande från den långt aflägsna, fasta marken, för att uppsöka den från hästen nyss fallna spillningen. *Ins. Life* 1889, s. 189.

Skydds- och utrotningsmedel.

Ett enkelt sätt att utrota i bigården besvärliga getingar. Vid det besök förliden sommar, som jag hade förmånen göra hos riksdagsmännen SVEN NILSSON i Efveröd, kom jag i tillfälle att bland annat äfven lära en sak, som synes mig särdeles lämplig att genom denna tidskrift framläggas för allmänheten. I hans lilla, utmärkt väl hållna trädgård fanns nämligen äfven en bibänk, hvars många kupor med sina talrika innebyggare åtnjöto husbondens synnerliga kärlek och omvårdnad. Min uppmärksamhet fästades genast därpå, att under bikupornas fluster hängde öppna glasflaskor, hvilka till någon del voro fyllda med en gulaktig vätska. Vid förfrågan om ändamålet härmed, gaf värden mig den upplysning, att flaskorna fått sin plats därstädes för att locka till sig getingar, hvilka brukade göra påhelsning i kuporna för att röfva honungen eller lemlästa och döda inneväarne, samt att flaskornas innehåll utgjordes af vatten, uppblandadt med honung och någon sprithaltig vätska.

Under vistelsen vid Skäggs på Gotland något senare på sommaren, skulle min värd, herr M. LARSSON, slagta ett par bisamhällen, och befanns då den ena kupan vara nästan helt och hållet beröfvad såväl honung som bin. Detta tillskrefs de många getingar, som dagligen svärmade omkring bihuset och inträngde i kuporna, där de uppträdde som verkliga röfvere.

Vi beslöto därför att pröfva det medel, jag lärt känna vid Efveröd, för att om möjligt skydda de återstående bisamhällena; men i stället för vanliga flaskor, användes nu ett par glaskärl, hvilka syntes liksom enkom gjorda för ett sådant ändamål och hvaraf man flerstädes i södra Sverige betjänar sig vid fångst af flugor i boningsrummen. Dessa båda flugfällor fylldes till tredjedelen med en blandning af vatten, honung och något bränvin, punsch eller konjak, hvarefter de utsattes bredvid kuporna i bihuset. Detta skedde kl. $\frac{1}{2}$ tolf på förmiddagen, och redan samma dags afton kunde man ur kärlden upptaga minst 200 stycken getingar, som lågo drunknade i vätskan. Dessa dödades sedan genom begjutning med hett vatten, ett nödvändigt försigtighetsmått, emedan de skenbart döda djuren snart uppvakna, ifall de få ligga i luften, tills det af dem insupna vattnet bortdunstat.

Under därpå följande dag fick åter en ansenlig mängd getingar släppa lifvet till på enahanda sätt, och sedermera syntes knappast en enda till på platsen. Märkvärdigt var att se, hur hvar enda geting flög nästan direkt till glaskärlden och icke till någon af kuporna, men att bina ej syntes det ringaste bry sig om den söta vätskan. Några andra insekter, undantagandes spyflugor, tycktes ej dela getingarnes smak för detta slag af sötsaker och starkvaror, men dessa flugor gingo därför äfven med lätthet i fällan.

De getingar, som på platsen visade sig vara binas kanske värsta fiender, utgjorde hanar till tre arter, nämligen *Vespa Media* och *Germanica* (talrikast) samt *Vulgaris* (blott högst få).

Då jag själf varit i tillfälle att pröfva medlets förträfflighet, kan jag ej underlåta att rekommendera detsamma åt hvar och en, som däraf kan vara i behof.

S. L.

Kålfugan (*Anthomyia Brassicae*) i Nordamerika. Larven angriper där, liksom hos oss, roten på den vanliga hufvudkålen, hvarefter plantorna vissna och gulna. Man försökte i Amerika att vattna plantorna med en blandning af 1 del kerosin (petroleum) och 9 delar vatten, men denna befanns vara för stark, ty de dogo däraf. En svagare blandning, bestående af 1 del kerosin till 12 delar vatten, visade sig däremot såsom ett godt botemedel, ty efter användandet af denna dogo fluglarverna, men plantorna repade sig om en kort tid. *Ins. Life* 1888.
